

Vlaams
Parlement

ingediend op **1591** (2017-2018) – Nr. 3
6 juni 2018 (2017-2018)

Verslag van de hoorzitting

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Cathy Coudyser en Orry Van de Wauwer

over het voorstel van decreet

van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers,
Katia Segers en Bart Caron

houdende wijziging
van het Kunstendecreet van 13 december 2013

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Manuela Van Werde, Herman Wynants;

Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet, Orry Van de Wauwer;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Paul Cordy, Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

Documenten in het dossier:

1591 (2017-2018) – Nr. 1: Voorstel van decreet

– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting	4
1.1. SARC – Sectorraad Kunsten en Erfgoed	4
1.2. Adviescommissie Kunsten	5
1.3. oKo	7
2. Bespreking	10
Gebruikte afkortingen	12
Bijlagen: Zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

Op donderdag 24 mei 2018 hield de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een hoorzitting naar aanleiding van het voorstel van decreet van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Katia Segers en Bart Caron houdende wijziging van het Kunstendecreet van 13 december 2013.

De sprekers voor de SARC en oKo illustreerden hun toelichting met presentaties, die terug te vinden zijn op de [dossierpagina](http://dossierpagina.vlaamsparlement.be) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

1. Toelichting

1.1. SARC – Sectorraad Kunsten en Erfgoed

Herman Baeten, voorzitter van de Sectorraad Kunsten en Erfgoed, verklaart dat de SARC in het algemeen positief staat tegenover de wijzigingsvoorstellen. Het grote draagvlak is een goede zaak, alsook de snelle invoering, waarop de sector aandrong. Als voornaamste positieve punten ziet de spreker:

- de verbetering van de strategische visienota en van de landschapstekening;
- de kennisverhoging van de beoordelaars;
- de afschaffing van de jaarlijkse actieplannen;
- de invoering van hoorzittingen en van mandaatfuncties voor de kunstinstellingen.

De raad heeft wel enkele opmerkingen. Ten eerste vraagt hij dat de landschapstekening de situatie zou weergeven zoals ze is en niet zoals wenselijk is.

Het is goed dat het eindadvies geïntegreerd is, maar het zakelijke advies van de administratie moet duidelijk te onderscheiden zijn.

In de vorige ronde heeft de adviescommissie, die zich vooral over de artistieke waarde moet uitspreken, soms flaters begaan toen ze zich uitgebreid en publiek uitgesproken heeft over zakelijke aangelegenheden. Indien de overheid zakelijk advies wenst, moet ze de samenstelling van de commissie zo aanpassen dat die over voldoende zakelijke expertise beschikt.

Anders en dossieroverschrijdend adviseren verandert het takenpakket van de administratie aanzienlijk. De raad vraagt zich af of die taken niet te ver gaan en of er voldoende inhoudelijke controlemechanismen van de sector zijn. Voorts vraagt de raad wat de methodologische controle van de adviescommissie precies inhoudt. Een adviescommissie zou vooral een procesbewakende rol moeten spelen.

Wat de gedeeltelijk vaste beoordelingscommissies betreft, vindt de raad het goed dat competenties kunnen variëren terwijl de leden toch routine verwerven. Hij vraagt erover te waken dat de leden de sector wel degelijk goed kennen. Het advies gaat immers over artistieke kwaliteit. Een paar keer per jaar een voorstelling bijwonen volstaat niet om met kennis van zaken te oordelen. Wie zich voor vijf jaar engageert, moet bereid zijn zich in te spannen, niet alleen door zijn werk in de commissie maar ook door kennis op te bouwen over de kunsten. In de voorbije ronde beschikte niet elke beoordelaar over voldoende expertise.

Hoorzittingen zijn prima, maar daarvoor moet dan ook voldoende tijd beschikbaar zijn. Het zou ook goed zijn als de aanvragers vooraf weten waarover ze vragen zullen krijgen.

Over de hervorming van de repliek- en verhaalprocedure wil de spreker enkel kwijt dat de werklast volgens de SARC te wijten was aan het format KIOSK. De verhaalprocedure op zich was een reële verbetering. Het is jammer dat die nu

verdwijnt, waardoor rechtzoekenden veroordeeld zijn tot een zware procedure voor de Raad van State.

Dat het beleidsplan niet meer geactualiseerd hoeft te worden, vermindert de planlasten. Toch blijft de SARC waarschuwen voor andere administratieve rompslomp. Aan de organisaties worden jaarlijks heel wat details gevraagd. Voor organisaties die enkel voorstellingen hebben, valt dat mee, maar organisaties die diffuus werken, bijvoorbeeld in kunsteducatie, moeten een eindeloze waslijst opstellen. De vraag is of het sop de kool waard is. Herman Baeten pleit voor vertrouwen in indieners. Een goed jaarverslag, algemeen en niet enkel voor specialisten, lijkt de toekomst.

Dat de mandaatfuncties voor twaalf jaar gegund worden, beoordeelt de SARC als positief. Alleen begrijpt hij niet waarom er niet geraakt wordt aan de bestaande mandaatfuncties, te meer daar de regeling pas ingaat vanaf 2022. Eigenlijk krijgen de huidige mandaathouders een blanco cheque tot hun pensioen. Gezien de specificiteit van de materie zou de sectorraad de mandaatfuncties enkel voor het artistieke aspect en niet voor het zakelijke leiderschap invoeren, maar dan wel consequent, vanaf het eerste jaar dat het Kunstendecreet ingaat. Een prille dertiger krijgt anders een vrijgeleide om nog meer dan dertig jaar artistiek verantwoordelijke te blijven.

De verschuiving van de beslissingsdatum is ingegeven door de begroting, maar heeft onlogische gevolgen voor de organisaties. Zij moeten eind oktober hun begroting voor het jaar nadien indienen. Op dat moment krijgen ze te horen of ze al dan niet subsidies krijgen, terwijl de planning voor het volgende jaar dan helemaal klaar is. De strategische adviesraad heeft ook bij het Erfgoeddecreet opgemerkt dat die timing te krap is. Voorheen kregen organisaties eind juni het verdict, wat hen meer tijd gaf, bijvoorbeeld om ontslagaanzeggingen te doen en de plannen aan te passen.

Voorts is Herman Baeten blij dat de onduidelijkheden over het nieuwe criterium van de strategische visienota weggewerkt zijn.

Een mandaatfunctie in de sectorraad is niet verenigbaar met eender welk mandaat onder het Kunstendecreet. De raad had graag gehad dat in het voorstel van decreet ook stond dat een mandaat in de SARC onverenigbaar is met lidmaatschap van de beoordelingscommissies van het Kunstendecreet. In de vorige ronde had een lid van de SARC ook elders een mandaatfunctie. De raad heeft die persoon moeten vragen om een keuze te maken. Herman Baeten suggereert eenvormigheid in die teksten.

1.2. Adviescommissie Kunsten

Voorzitter *Bart Demuyt* deelt mee dat de Adviescommissie Kunsten terugkijkt op een bijzonder boeiende en intense periode. Die ging van start bij het nieuwe Kunstendecreet en behelsde de implementatie en sturing daarvan tijdens de voorbije ronde van werkingssubsidies. De evaluatie na de beoordeling gaf aanleiding tot wijzigingen.

Volgens het huidige decreet is de adviescommissie verantwoordelijk voor proces- en kwaliteitsbewaking en voor methodologieontwikkeling, wat objectiviteit en onpartijdigheid moet garanderen. Bart Demuyt wil iedereen uitdrukkelijk danken die daaraan heeft bijgedragen. De evaluatie en de daarop gebaseerde bijstellingen hebben vanzelfsprekend altijd centraal gestaan.

Bij de werkingssubsidieronde 2017-2021 is de procedure tijdens en na de beoordeling constant gemonitord en waar mogelijk bijgestuurd. In nauwe

samenwerking met het departement is na de toekenning van de subsidies een grondige evaluatie gebeurd met als doel de beoordeling, de landschapsvisienota, het budget, de advisering, de verhaalprocedure, het systeem, het sjabloon, de werklast enzovoort, te verbeteren.

Om de commissieleden een beeld te geven van de manier waarop de adviescommissie haar decretale opdrachten invult, grijpt de spreker terug naar eind 2016 en het voorjaar van 2017. In diverse werkgroepen werkte de adviescommissie toen aan een eerste versie van een vernieuwd draaiboek met wijzigingen op basis van de lopende evaluaties. Samen met een leeswijzer heeft ze dat draaiboek in juni 2017 aan minister Gatz overhandigd.

Enkele weken later is dan beslist om het decreet aan te passen, waardoor het draaiboek voor een jaar de koelkast inging. In die periode zat de adviescommissie niet stil en werkte ze mee aan de wijzigingen. Het resultaat van het overleg en de discussie was de nota met de dertien inhoudelijke wijzigingen en de vijf technische voorstellen, waarover de adviescommissie eveneens een standpunt formuleerde. Haar standpunten en bijstellingsvoorstellen vonden in hoge mate opvolging.

De spreker wil focussen op de uitbreidingen van de verantwoordelijkheden van de adviescommissie. Hoewel ze daar niet om gevraagd heeft, heeft ze begrip voor de motieven. Ze zal die taken dan ook ter harte nemen.

Ten eerste zal de adviescommissie voortaan nagaan of het voorstel van de administratie op de visienota is afgestemd. Uit de evaluaties blijkt dat vooral aan de landschapstekening iets schort. Nochtans is een goede landschapstekening nodig voor een sterke en duidelijke visienota, waarop dan perfecte beoordelingen kunnen gestoeld worden.

In het voorliggende voorstel van decreet zal de administratie dus een belangrijke rol spelen. De partners die de opdracht krijgen de landschapstekening op te stellen, zullen dat zorgvuldig moeten doen, waarbij de cijfermatige onderbouw fundamenteel is voor een goede visienota. Na de beoordelingen toetst de administratie de adviezen aan de visienota. De adviescommissie zal die toetsing dan controleren.

Een tweede bijkomende taak is de zogenaamde metacontrole: nagaan of de commissies de repliek van de organisaties in rekening genomen hebben. De evaluatie bracht immers de te beperkte impact van verhaal en repliek aan het licht. De verhaalprocedure, nochtans expliciet gevraagd door de sector, wordt geschrapt en de repliekprocedure wordt voor iedereen toegankelijk. De adviescommissie vindt die brede toegankelijkheid een goede zaak, en is het eens met de toetsing waarin ze een rol zal spelen.

Het vorige draaiboek zal de basis vormen voor een nieuw draaiboek met de verschillende methodologieën. De bevoegde werkgroep is pas gestart. In de komende maanden zullen de methodes op punt gesteld worden: over de nieuwe taken, de hoorzittingen, de geïntegreerde adviesronde, de indicatieve waardering van het bedrag, de manier van scoren, de rangordebepaling. Daarover kan Bart Demuyt dus nog geen verdere informatie geven.

De Adviescommissie Kunsten hoopt tegen het najaar een nieuw draaiboek met bijhorende leeswijzer te kunnen presenteren. De commissie streeft naar een gebruiksvriendelijke, leesbare en vooral heel praktische handleiding, waarvan alle beoordelaars doordrongen zijn, opdat alle commissies dezelfde werkwijze zouden hanteren en een duidelijke beoordeling zouden geven.

1.3. oKo

Directeur *Leen Laconte* drukt namens oKo haar waardering uit voor de vele verbeteringen die in het voorstel van decreet vervat zitten:

- afschaffing van de 25 categorieën en het actieplan;
- verduidelijkingen bij bijvoorbeeld de rollen van de verschillende instanties, Kunstenpunt, de adviescommissie en de administratie;
- één advies in plaats van twee;
- het vertrouwen in de beoordelaars die kennis kunnen opbouwen, en in de beoordelingscommissie;
- de versteviging met waar nodig en nuttig een kwantitatieve onderbouwing van de landschapstekening;
- het onderzoek naar participatie;
- de vereenvoudiging in de procedures en de zakelijke criteria.

Als belangrijkste wijziging vermeldt de directeur de afstemming van de verschillende instrumenten. Namens haar raad van bestuur uit ze de grote waardering voor de invoering van hoorzittingen.

Toch heeft oKo nog wat vragen en suggesties. Ten eerste betreffen die het complementaire beleid. In de toelichting staat dat de gesprekken met steden, gemeenten en provincies heel belangrijke informatie opleverden. Het protocol blijft afgeschaft. De Vlaamse Regering vraagt een bijdrage van de lokale overheden aan de strategische visienota, maar het voorstel van decreet bepaalt niet wat er gebeurt als die bijdrage uitblijft. Anderzijds wordt bij de inhoud van de strategische visienota niets gezegd over de bijdrage van de lokale overheden. oKo suggereert om in het voorliggende voorstel van decreet een bepaling in te voegen over de relatie met het lokale kunstenbeleid, rekening houdend met de bijdragen in het kader van artikel 8, 1°, van het voorstel.

De studie over de participatie is voor oKo een hefboom voor verheldering, diversiteit en kwaliteit in de praktijken van de organisaties, maar biedt ook veel ter stoffering van beleidsbeslissingen. oKo dankt dan ook voor de tijd die vrijgemaakt wordt voor dat denk- en besluitvormingsproces. De organisatie kijkt in dat verband uit naar de inzichten van minister Gatz en het gesprek dat daarop zal volgen. Leen Laconte verwacht dat de studies consequenties zullen hebben voor het Kunstendecreet, KIOSK, OLIAD, de samenstelling van de beoordelingspool en de opleiding van de beoordelaars.

Ze overloopt de diverse wijzigingsvoorstellen, startend met een meer kwalitatief onderbouwde landschapstekening en visienota. Positief vindt Leen Laconte dat de bijdragen van Kunstenpunt beter omschreven worden, en dat elementen in die landschapstekening, in dialoog met het Departement CJM kwantitatief onderbouwd worden.

Dat de internationale context in rekening gebracht wordt, is een goede zaak daar het de objectiviteit en de volledigheid van de analyse ten goede komt.

Volgens het voorstel moet de landschapstekening een SWOT zijn. Voor oKo is dat een matrix voor volledigheid. Een SWOT is immers een alles dekkende analyse met zowel de actuele positie als de kansen en bedreigingen. Uiteraard waardeert oKo een veldbrede consultatie door Kunstenpunt, maar de organisatie vraagt de landschapstekening te beperken tot het beschrijven van de situatie zoals ze is en artikel 7, §3, van het Kunstendecreet zo aan te passen dat er geen sprake meer is van de verschuivingen die men wenst. Kunstenpunt krijgt daardoor immers niet alleen de opdracht om louter te beschrijven maar ook om te waarderen en richting te geven.

Een tweede wijziging is dat er geen autonoom zakelijk advies meer is maar één omvattend advies met een relatieve score. Positief is dat het kwaliteitsvolle en zichtbare zakelijk advies behouden blijft. Een geïntegreerd advies is duidelijker, inhoudelijker en evenwichtiger. Voorts staat oKo erachter dat het preadvies, de indicatieve waardering en de kleurcode aan de aanvrager bezorgd worden, wat enkele gevolgen van het opschuiven van de definitieve beslissingsdatum opvangt. oKo vraagt erover te waken dat de commissies over voldoende zakelijke expertise beschikken. Omdat de commissies de dossiers door en door kennen, is het beter dat zij een richtbedrag voorstellen in plaats van een indicatieve waardering. Zij zijn immers als beste in staat een bedrag te kleven op effectieve plannen en beoordelingen.

Dat het voorstel van beslissing afgestemd moet zijn op de visienota, dus de landschapstekening en het budget, is zeer positief. Voor oKo is het mogelijke effect van de methodologische controle door de adviescommissie echter nog niet duidelijk. Een beslissingsvoorstel moet naast de afstemming op de visienota ook de spontane kracht van het werkveld valideren. Het is dan ook goed dat het Departement CJM wil instaan voor de transversaliteit en de objectiviteit. Wie levert echter de grondige kennis van de dossiers, organisaties en de sector die daarvoor nodig is?

oKo acht het nog steeds onduidelijk hoe het criterium 'mate waarin de visienota wordt uitgevoerd', zal worden toegepast.

Voorts suggereert de organisatie dat de minister gewenste ontwikkelingen bevordert met een impulsbeleid en niet alleen via de structurele rondes van het Kunstendecreet.

Positief aan de gedeeltelijk vaste commissies is de aandacht voor kennisopbouw en continuïteit. Datzelfde vindt Leen Laconte van de beoogde versteviging van de aanwezige en de aanvulling van de ontbrekende competenties in de pool. De continuïteit en kwaliteitsverbetering door regelmatig voorzittersoverleg, de hoorzitting en de herneming van beoordelaarsopleidingen beoordeelt ze eveneens gunstig.

Kleinere subsidiedossiers zullen sneller afgehandeld worden. oKo vraagt echter te monitoren dat de beoordeling van die dossiers degelijk genoeg blijft. Door een lager aantal beoordelaars vermindert immers de intersubjectiviteit.

De hoorzitting over werkingssubsidies vindt oKo een goede zaak, want daardoor worden uitwisseling en directe communicatie een onderdeel van het interpretatieproces. Net als de SARC benadrukt oKo het belang van een heldere en consequente methodologie, waarbij de agenda vooraf bekendgemaakt wordt. oKo vraagt voorts dat van de hoorzittingen verslagen worden gemaakt. Dat is nuttig voor de communicatie met afwezigen en voor de verifiëring van de definitieve beoordeling. Het kan allicht onnodige replieken vermijden.

oKo is blij met de vereenvoudiging van de verhaalprocedure en de lichtere repliekprocedure, en met de gelijke toegang ertoe. Dat neemt niet weg dat de repliek- en verhaalprocedure zoals ze tot nog toe bestonden, nuttig waren. De sector waardeert dan ook het geleverde werk.

Een goede zaak zijn voorts de verhelderende omschrijving van feitelijke onjuistheden in de toelichting, en de herijking van KIOSK.

De methodologische controle door de adviescommissie wordt eveneens verwelkomd. Toch vraagt oKo een lichte procedure bij de adviescommissie tegen flagrante procedurefouten. Dergelijke fouten waren er wel degelijk in de vorige

ronde, bijvoorbeeld toen een beoordelaar in de pers uitspraken deed over dossiers en personen. Dat er dan snel kan ingegrepen worden, dus nog voor de beslissing, is voor alle partijen voordelig. Een procedure bij de Raad van State is immers voor iedereen zwaar en kostelijk. Leen Laconte heeft begrepen dat de werkwijze voor de methodologische controle nog moet worden uitgewerkt en stelt daar dan ook geen vragen over.

Het afschaffen van de jaarlijkse actieplannen is in de sector op gejuich onthaald. Het is immers een planlastvermindering voor alle partijen. oKo vraagt wel een realistische indiendatum voor het geactualiseerde meerjarige beleidsplan, bij voorkeur pas zes maanden na het besluit. Plannen voor vijf jaar vergen immers heel wat voorbereiding en overleg.

De betaling van de voorschotten is nu gepland voor 1 februari, gekoppeld aan het jaarlijkse actieplan. Leen Laconte vraagt om dit onder het nieuwe regime tijdig te doen.

De sector pleit voor een lichte procedure voor organisaties waar tussentijdse veranderingen een grote repercussie hebben op de plannen, bijvoorbeeld het vertrek van de artistieke leider.

De mandaatfuncties passen in de innovatie, een algemene principe van goed bestuur.

oKo is tevreden over de aandacht voor maatwerk zoals gespecificeerd in de toelichting.

Net zo min als de SARC acht oKo echter het zakelijke leiderschap geschikt voor een opdeling in mandaatperiodes. Zeker in grote organisaties met veel personeel en infrastructuur gaat op die manier broodnodige expertise verloren. Dat heeft met terminologie en functieomschrijvingen te maken. Bij positieve evaluatie, waaronder van het innovatiebeleid, moet verlenging mogelijk zijn.

Volgens de grote organisaties kunnen mandaatfuncties ook ongewenste effecten hebben. Innovatie is belangrijk maar complex, en valt niet alleen terug te draaien op het leiderschap. Goed overleg met publiek, kunstenaars en het werkveld zijn andere elementen. oKo vraagt om daarover te waken bij de beoordeling en stelt voor het systeem uit te rollen volgens een 'comply or explain'-beleid.

Dat de beslissingsdatum verschoven wordt van 1 november naar 1 december, heeft als positieve gevolg dat het spoort met de begrotingssystematiek, wat een principe van goed bestuur is. De indicatieve waardering en de kleurcode van de preadviezen geven de organisaties al eerder in het proces een aanduiding van de uiteindelijke beslissing, zodat ze zich kunnen voorbereiden op eventuele aanpassingen.

Anderzijds berokkent het uitstel grote zakelijke en juridische onzekerheid bij de organisaties, wat de principes van goed bestuur op hun niveau juist in het gedrang brengt. Als de beslissingsdatum verschoven wordt, vraagt oKo om de indiendatum van het geactualiseerde beleidsplan te verschuiven naar 1 februari na het beslissingsjaar en een nieuwe regeling te treffen voor het eerste voorschot.

Ten slotte noemt oKo zich geen voorstander om projectsubsidies als opvangnet te gebruiken.

2. Bespreking

Karin Brouwers dankt de sprekers voor hun opmerkingen, die zeker aan bod zullen komen tijdens de bespreking.

Bepaalde suggesties gaan ook over het vervolgtraject, met de uitvoeringsbesluiten, draaiboeken enzovoort.

Ook *Katia Segers* wil oog hebben voor bepaalde verzuchtingen van de sprekers, onder andere over de indiendatum en de mandaatfuncties. Aan Leen Laconte vraagt ze welke ongewenste effecten de sector verwacht van een beperking tot twee mandaatperiodes.

Bart Caron wijst erop dat de adviescommissie moet checken in welke mate de beoordelingscommissies rekening houden met de replieken van de organisaties en die in hun eindadvies verwerken. Dat komt toch min of meer overeen met de lichte verhaalprocedure die oKo suggereert?

De verhaalprocedure heeft volgens Bart Caron tot hiertoe wel degelijk zin gehad. Heel wat replieken en verhalen zijn wellicht gebaseerd op misverstanden en foute veronderstellingen, die op zich niet zo moeilijk te vermijden zijn.

Een geactualiseerd beleidsplan is geen nieuw plan. De organisaties moeten enkel schaven aan de plannen om ze te laten passen in het toegewezen budget, maar behouden de initiële premisses, doelstellingen, methoden en artistieke finaliteit.

De spreker vraagt om uit te gaan van de reële proporties van het werk, dat dan echt geen zes maanden vergt.

Welke inhoudelijke motivering zou er zijn voor een decretale onverenigbaarheid van het SARC-lidmaatschap met een mandaat op basis van het Kunstendecreet?

Op die laatste vraag antwoordt *Herman Baeten* dat de reglementen van de strategische adviesraad een lid verbieden om nog een ander controlemandaat uit te oefenen. Die regel moet objectiviteit en afstand garanderen en belangenvermenging vermijden. Dat de onverenigbaarheid niet in het Kunstendecreet zelf zou terechtkomen, is echter geen halszaak. Het is aan de voorzitter van de SARC en de minister om dergelijke leden te wraken. Toch zou een expliciete vermelding de duidelijkheid ten goede komen.

Bart Demuyt toont zich namens zijn commissie bijzonder blij met de hoorzittingen. De commissie was daar immers al lang voor gewonnen. De hoorzittingen zullen plaatsvinden voor er advies wordt verleend. Mits een goede methodologie zullen ze helpen om de zaken scherp te stellen.

Hoorzittingen maken echter repliek en verhaal na de beoordeling niet overbodig. In de vorige ronde werkte de Adviescommissie Kunsten samen met het departement als verhaalcommissie. De procedure was omslachtig en in hoofdzaak juridisch: haarkloverij van jewelste. De adviescommissie is dus geen voorstander van een lichtere verhaalprocedure, maar wil de repliekmogelijkheid goed uitwerken.

Ook in de wetenschappelijke wereld bestaat dergelijke repliekmogelijkheid, maar dan enkel over misvattingen bij de beoordeling van het dossier. Kortom, geen nieuw dossier schrijven maar weerleggen wat de indiener als foute inzichten ziet bij de beoordeling.

Leen Laconte is het daarmee eens. Wat oKo voorstelt, is dan ook niet bedoeld om de procedure complexer te maken. De organisatie suggereert enkel een lichte procedure om formele procedurefouten aan te klagen, bijvoorbeeld als de commissie haar beslissing had genomen zonder quorum of als de voorzitter voorbarig uitspraken had gedaan in de pers. Die oplossing is voor alle partijen beter dan dat organisaties daarvoor naar de Raad van State moeten stappen, een zware en dure procedure.

Het beleidsplan actualiseren is complexer dan Bart Caron het voorstelt. Het vergt overleg met nationale en internationale partners, kunstenaars enzovoort. Als de subsidie aanzienlijk minder is dan gevraagd, zijn er ook andere herschikkingen nodig, bijvoorbeeld in het personeel. De directeur staat open voor discussie over de tijd die daarvoor nodig is.

Mandaatfuncties vergen contracten van bepaalde duur. De wettelijke gevolgen daarvan moeten nog worden uitgeklaard. Dat baart momenteel de meeste zorgen. Grote instellingen zijn echter ook aantrekkelijk voor gerenommeerde kandidaten, ook uit het buitenland. Als hun contract in de tijd beperkt wordt, zou dat hun vraagprijs tot een ongewenst niveau kunnen opdrijven.

Dat de leidinggevende zijn mandaat kan verliezen bij een negatieve evaluatie van het innovatiebeleid, terwijl de volledige organisatie daarvoor instaat, is een andere factor. oKo vraagt daarvoor oog bij de beoordeling.

Bart CARON,
voorzitter

Cathy COUDYSER
Orry VAN DE WAUWER,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

CJM	Cultuur, Jeugd en Media
oKo	Overleg Kunstenorganisaties
OLIAD	online indienen van adviezen
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (= Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media)
SWOT	strengths, weaknesses, opportunities, threats